

საქართველოს მეცნიერებების
აკადემია

GEORGIAN ACADEMY OF
AGRICULTURAL SCIENCES

**მაწოდარი ნეზისა და ძუძუთა გოჭის
შესანახავი მექანიზებული დოლფარა
(რეპომენდაციები)**

თბილისი
2015

რეკომენდაცია დამუშავებულია სსიპ-კონსტანტინე ამირაჯიბის სოფლის მეურნეობის მექანიზაციისა და ელექტრიფიკაციის ინსტიტუტის ელექტრიფიკაციის, ალტერნატიული ენერგეტიკისა და აეტომატიზაციის განვითარებაში.

ავტორები: რეზო რუსიეშვილი, აკადემიური დოქტორი, პროფესორი, უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი.
როლანდ ჯაფარიძე, აკადემიური დოქტორი, უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი. ტარიელი უმარიძე, მეცნიერი თანამშრომელი.

რეცენზები: იაკობ შებითიძე, სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი.

რედაქტორი: აკადემიკოსი რევაზ მახარობლიძე.

განხილული და მოწონებულია სსიპ-კონსტანტინე ამირაჯიბის სოფლის მეურნეობის მექანიზაციისა და ელექტრიფიკაციის ინსტიტუტის სამეცნიერო საბჭოს მიერ -“ 5 დეკემბერი 2007 წ. ოქმი №5“

დოლფარას დანიშნულება და ზოგადი მიმოხილვა

მელორეობაში მაწოვარი ნეზვის მოვლა-შენახვისა და გოჭის გამოხრდის ერთ-ერთი მიღებული ხერხია დოლფარას გამოყენება. ღორის ყველა სქესობრივ-ასაკობრივ ჯგუფებში იყენებენ შესაბამისი ტიპის დოლფარას: სასუქებელი სულადობისთვის რეკომენდებულია ჯგუფური დოლფარა, გოჭის გამოსახრდებულად გაღია, ხოლო მაქე ნეზვისათვის დოლის პერიოდში გამოიყენება - ბოქსებში ნეზვის დაბმული წესით, ან მცირე ჯგუფურად შესანახავი დოლფარები.

მაწოვარი ნეზვისათვის რეკომენდებულია დოლფარას სამი ძირითადი ტიპი – პირველ ტიპს მიეკუთვნება დოლფარა, რომელშიც ნეზვი ლაქტიაციის მოულპერიოდში ინახება თავისუფლად და საშუალება აქცენტით გადაადგილდეს მის მოულ ფართზე, ცალკეულ შემთხვევაში კი მხოლოდ ბუდესა და გოჭის საქვებ განჭოფილებაში. დოლფარას მეორე ტიპი დანიშნულია მაწოვარი ნეზვისა და მიღებული გოჭის გამოსახრდებად.

პირველი ტიპის დოლფარა მზადდება დითონის, ან ხის მახალისებან, ნეზვის საბმელის გარეშე. ამის გამო მომვლელის დღვედამის განმავლობაში მორიგეობის მიუხედავად, ღორის დოლის დროს გოჭის გაფლეტის შემთხვევა 15-20%-ს აღწევს, ამის გამო ცხადია ასეთი დოლფარები ფართო მასშტაბით აღარ გამოიყენება.

მეორე ტიპს შეიძლება მივაკუთვნოთ დოლფარები, რომელითაც ცხოველის მომსახურეობისათვის აქვთ ორი: – წინა მხრიდან საკვების მისაწოდებელი, ხოლო უკანა მხრიდან ნაკველის გასატანი გასასვლელები. ნეზვის საბმელიანი ბოქსი განლაგებულია დოლფარას

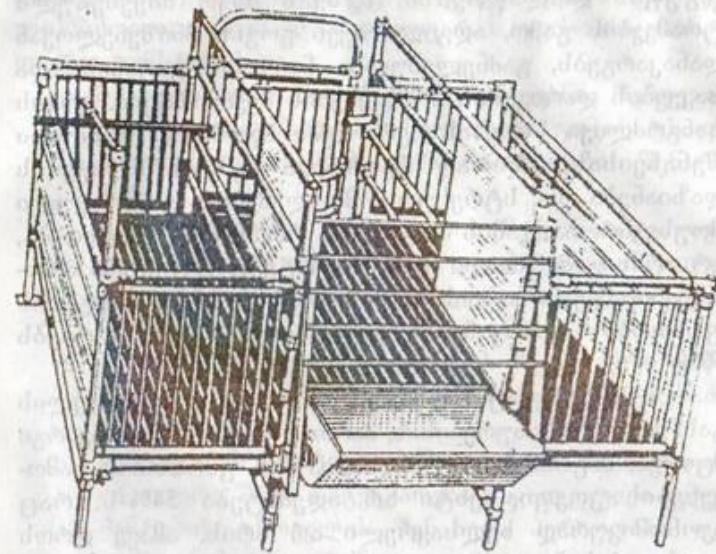
ცენტრში, რაც იძლევა ქვებისას გოჭების ნეზების ირგვლივ თავისუფლად მოხვედრის საშუალებას. დოლფარას აქვს, როგორც ნეზების, ასევე გოჭის საკვებურები, ავტომატური სარწყულებელი და გოჭის ლოკალურად გასათბობი მოწყობილობა.

მესამე ტიპის დოლფარა აღჭურვილია შატრანსფორმირებელი (გარდამსახი) ბოქსებით, რომლებშიც ნეზები იმუოფება დოლისა და ლაქტაციის პირველი ორი კვირის პერიოდში, შემდეგ ბოქსს გაშლიან და ნეზებს საშუალება ეძლევა თავისუფლად გადაადგილდეს დოლფარის შიგნით.

ამ ჯგუფს მიეკუთვნებიან დიაგონალურად განლაგებული (სურ 1) და გასაშლელ ბოქსებიანი დოლფარები (სურ 2).

სურ. 1. დიაგონალურად განლაგებული ბოქსებიანი დოლფარა, საერთო ხედი

სურ. 2. გასაშლელ ბოქსებიანი დოლფარა. საერთო ხედი.

ასეთი დოლფარები დანიშნულია ნეზების ფიქსირებულ (დაბმული) და თავისუფლად შესანახავად. დოლფარას აქვს ნეზებისა და გოჭის განყოფილებები. ნეზების განყოფილებაში დაყენებულია ლითონის საკვებური და საწოვარ-სარწყულებელი, ხოლო გოჭის განყოფილებაში – საკვებურები თხევადი საკვებნარევის, მშრალი საკვების, მინერალური დანამატებისა და ბიოლოგიურად აქტიური ნივთიერებებისათვის, აგრეთვე საწოვარი-სარწყულებლები.

ამ ჯგუფის დოლფარებში პრაქტიკულად გამორიცხულია დოლის დროს ნეზების მიერ გოჭის გატელება.

დოლფარების განხილულ სახეებს აქვთ ზოგიერთი უარყოფითი მაჩვენებლები, ასე მაგალითად: პირველი

ჯგუფის დოლაფრებში, ნეზვის მიერ მიყენებული ტრამვების გამო, ადგილი აქვს გოჭის მნიშვნელოვან დანაკარგებს, გაძნელებულია ნაკელის გატანისა და საკების დარიგების პროცესების მექანიზაცია, გოჭის ხანგრძლივი წოვების პერიოდში მუდმივად დაბმული შენახვისას, ხშირად შეიმჩნევა ნეზვის ჩლიქების დაზიანება და სტრესული მოვლენებით გამოწვეული მოუსკენრობა, ჰამის მადისა და რძიანობის შემცირება, არ არის გადაჭრილი ძირითადი ტექნოლოგიური პროცესების მექანიზაციის საკითხები, საღორეში სადგომის ფართობის გამოყენების კოეფიციენტი არ აჭარბებს 50%.

მესამე ჯგუფის დილფარებში ორი გასასვლელის გასწვრივ მომსახურებისას, მართალია გოჭის დანაკარგი მცირეა, მაგრამ საღორის სადგომის ფართობის გამოყენების კოეფიციენტი არ აღემატება 54%-ს, რაც ეკონომიკურად ხელსაყრელი არ არის, ამავე დროს დოლფარას დიაგონალური განლაგების შეცვლისა და უკანა კედლების შეპირისპირებით შესაძლებელი ხდება ცხოველის ერთი მხრიდან მომსახურება, რითაც საღორის სადგომის ფართობის გამოყენების კოეფიციენტი იზრდება 74%-დე და მეტად, ასეთ დოლფარებში შეიძლება საკების დარიგებისა და ნაკელის გატანის პროცესების მექანიზაცია.

ამგვარად, მეღორეობაში გამოიყენება მრავალი, ერთმანეთისაგან განსხვავებული, მაწოვარი ნეზვის შესანახი დოლფარები, თუმცა არარაციონალური დაბებურებისა და ტექნოლოგიური პროცესების არასაქმარისი მექანიზაციის გამო, ისინი ვერ უზრუნველყოფენ დორის მოვლა-შენახვის ზოოტექნიკურ მოთხოვნებს და არ იძლევა მაღალ ეკონომიკურ ეფექტს. ამის გამო საჭიროა მაწოვარი ნეზვისა და მიღებული გოჭის მოვლა-შენახვის პირობებში მოქმედი: ზოოტექნიკური, ტექნოლოგიური,

საინჟინრო და ექონომიკური ფაქტორების გათვალისწინებით დამუშავდეს დოლფარას უფრო რაციონალური კონსტრუქცია.

ამ მოთხოვნათა შორის მნიშვნელოვანია შემდეგი:

- ღორის დოლის დროს მიღებული გოჭის უსაფრთხოება და მაქსიმალური რაოდენობის შენარჩუნება.
- ტექნოლოგიური პროცესების მექანიზაცია, ავტომატიზაცია და მარტივი ეფექტური საშუალებების გამოყენებით, ოპტიმალური მიკროკლიმატის შექმნა და შენარჩუნება.
- დოლფარას ყველა ელემენტის მექანიკური გაწმენდისა და დეზინფექციის ჩატარების შესაძლებლობა.
- დოლფარას მარტივი კონსტრუქცია, მისი რაციონალური შიგა დაგებმარების, ცალკეული ელემენტების ცხოველის შენახვის პერიოდისა და გამოყენებული ტექნოლოგიის აგრეთვე უსაფრთხოების ტექნიკის მოთხოვნების შესაბამისად, იოლად შეცვლის შესაძლებლობა.
- შესაძლებლობების მიხედვით ტექნოლოგიური ოპრაციების დოლფარაში შეხვდის გარეშე შესრულება.
- დოლფარასა და გამოყენებული ტექნოლოგიური მოწყობილობების დაბალი ღირებულება და მცირე ხედრითი ლითონტექვადობა.

ახალი კონსტრუქციის დოლფარა

მაწოვარი ნეზვის დოლფარას კონსტრუქციული მრავალსახეობა მიუთითებს მასზედ, რომ ნეზვისა და გოჭის მოვლა შენახვისათვის განკუთვნილი ტექნიკა მუდმივ სრულყოფას განიცდის, რათა ოპტიმალური

სანიტარულ-ტექნიკური პირობების დაცვით გაუმჯობესდეს ცხოველის შენახვის პირობები, მისი პროდუქტიულობა, შემცირდეს საჭირო შრომითი დანახარჯები და მიღებული პროდუქციის ოვითლირებულება.

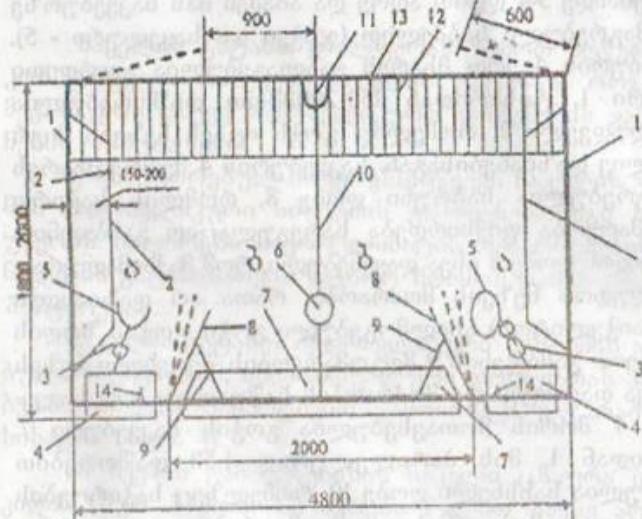
ეს საკითხი განსაკუთრებით აქტუალურია დღეს, როცა მედორეობის მსხვილი ფერმებისა და კომპლექსების ნაცვლად, როგორც სოფლად, ასევე ქალაქების გარეუნებში მკიდრდება კერძო-საკარმილამო, ფერმერული და სხვა სახის მეურნეობები, სადაც ხშირად საჭიროა როგორც არსებული საღორის რეკონსტრუქცია, ასევე მცირე სულადობის (3-5 ნეზვი) საღორის მშენებლობა, სადაც გამოყენებული დოლფარა მაქსიმალურად უნდა შეესაბამებოდეს ზემოთ აღნიშნულ მოთხოვნებს.

ცნობილია, რომ ნაკელიდან გამოყოფილი, პაერზე მძიმე და წყალში ხსნადი ისეთი გაზები, როგორიცაა ნახშირორჟანგი, გოგირდწყალბადი და სხვა გროვდება შენობის იმ ნაწილში სადაც ცხოველი და მომსახურე პერსონალია განთავსებული და უარყოფითად მოქმედებს მათ ჯანმრთელობაზე, ამიტომ მიღებულია, რომ დაჭურების შენობის შემოდან, ამის გამო გურჩევთ ფერმერებს მაწოვარი ნეზვის შესანახად გამოიყენონ იატაკიდან აწეული. ცხაურა იატაკით გადახურული, წყლიან არხზე მოწყობილი დოლფარა, მით უმეტეს, რომ საკითხისადმი მიძღვნილ ლიტერატურაში ასეთი დოლფარები ცნობილია.

ასეთი კონსტრუქციის დოლაფარს გამოყენებისას შენობაში უმჯობესდება მიკროკლიმატი, არხში წყლის ზედაპირზე იღებება მტკრის ნაწილაკები, მიკროფლორა და წყალში ხსნადი გაზები.

აქ საყურადღებოა ერთი მოვლენაც, ცნობილია, რომ ღორის ნაკელი შეიცავს გარეული რაოდენობის ცხიმს, რომელიც წყალზე მსუბუქია, ამის გამო

დოლფარაში ნეზვის შექვანიდან რამდენიმე დღეში, არხში წყლის ზედაპირი ამ ცხიმის აფსეით იფარება და ერთმანეთისაგან მიჯნაებს არხში არსებულ თხევად მასას და შენობის პაერს, რითაც ხელს უწყობს შენობაში მიკროკლიმატის შენარჩუნებას. №3 სურათზე წარმოდგენილია ჩვენს მიერ დამუშავებული მაწოვარი ნეზვის შესანახვი ახალი კონსტრუქციის დოლფარას სქემა.

სურ. 3. მაწოვარი ნეზვისა და ძუძუთა გოჭის შესანახავი შეწყვილებული, შექანიზებული დოლფარა, სქემა.

1 – ტიხარი; 2 – შემზღვევები; 3 – საბმელის ჯაჭვი; 4 – ნეზვის საკვებური; 5 – საბმელის თამასა; 6 – ულტრაიისფერი დასასხივებული; 7 – გოჭის საგვაბური; 8 – საბრუნი ღობე; 9 – სარევე; 10 – სახსნელი ღობე; 11 – ინდივიდუალური სარწყულებული; 12 – ცხაურა იატაკი; 13 – უკანა ღობე; 14 – საწოვარი – სარწყულებული.

ტექნოლოგიის შესაბამისად გათვალისწინებულია გოჭის დოლფარაში მიღება და მეურნეობაში მიღებული წესით, ასხლებამდე 35-60 დღის განმავლობაში მაწოვარ ნეზვთან შეხახვა. ასხლების შემდეგ გოჭები გადაჟურთ გამოსახრდები განხოფილებაში.

თითოეული დოლფარა შედგება ა და ბ განყოფილებისაგან. ა) განყოფილებაში ნეზვი შეჭყვავთ დოლის დაწყებამდე 3-4 დღით ადრე და აპამენ მას საკებურზე 4 დამაგრებული საბმელით (ჯაჭვი და საყელური - 5). საკებურის 4 ერთ მხარეს განლაგებულია გვერდითი ტიხარი 1, ტიხარიდან 150-200მ-ით დაშორებულია შემზღვეული 2, რომელიც გოჭის იცავს ნეზვის მიერ უნიბლიერ დაზიანებისაგან. საკებურის 4 მეორე მხარეს დამაგრებულია საბრუნი დობე 8, რომლის საჭირო მდგომარეობა ფიქსირდება სარეგულაციო გამბჯენით 9. თავიდან დობე 8 იხვა დაუყნებული, რომ მაქსიმალურად შეიზღუდოს ნეზვის მოძრაობა, რათა არ დაზიანდეს (არ გაიჭულიოს) ახალმოგებული გოჭი. გოჭის ზრდის მიხედვით გამბჯენის 9 მდგომარეობის შეცვლით ნეზვს უძლევა თავისუფალი მოძრაობის საშუალება. ორ საკებურს 4 შორის მოთავსებულია გოჭის საკებური 7. ტიხარიდან 1, მის პარალელურად 1,5მ დაშორებით ჩადგმულია სახსნელი დობე 10, რომელზეც საჭიროების მიხედვით გამოსაყენებლად დამაგრებულია ულტრა-თავისური დასასხივებული 6, ხოლო სახსნელი დობის 10 ბოლო, მის პერპენდიკულარულად, დოლფარას შიგნით ნეზვის სადგომის უკანა მხარეს გაექთებულია 0,4მ სიღრმისა და 0,6-0,7მ სიგანის არხი, არხის ფართობი ერთ დოლფარაში ტოლია 1,75-2,0მ-ის. არხი ზემოდან დასურულია შედუღებული ზოლოვანი ლითონის ცხავით 12, ცხავის ღრებოს სიგანე 1,0-1,5სმ-ია. ამ ღრებოდან ექსკრემენტები ცვივა წყლით სავსე არხში.

დოლფარაში ნეზვის სადგომი იატაკი მოლიანია,

მისი ფართობი 3,25მ²-ს შეადგენს. ასეთი იატაკის გამოყენებით მნიშვნელოვნად მცირდება საკვების დანაკარგები.

დოლფარა იატაკიდან აწეულია 15-20სმ სიმაღლეზე ღობეში 13 ჩასმულია 0,6მ სიგანის კარი.

ტექნოლოგიური პროცესების მექანიზაცია

ნაკელის გატანა: დოლფარას ზემოთ აღწერილი კონსტრუქცია იძლევა, ნაკელის გატანას, როგორც მექანიკური, ასევე პიდრაგლიური სისტემების გამოყენების საშუალებას.

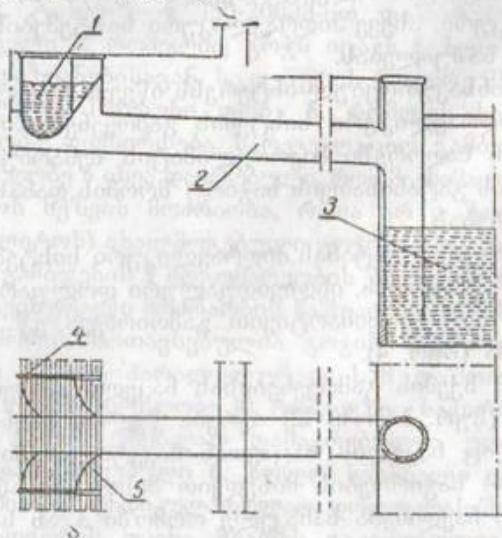
განსაკუთრებულ ინტერესს იწვევს ნაკელის გატანის პიდრაგლიური სისტემის გამოყენება. იგი ხელს უწყობს საღორეში მიკროკლიმატის შენარჩუნების და ნაკელის გატანისათვის საჭირო შრომის დანახარჯების შემცირებას.

ნაკელის გატანის პიდრაგლიური სისტემის არსებული სქემი ინდიკირდება, ინდიკირდულური დოლფარას პირობებში, თავისი სიმარტივით გამოირჩევა ეწ. რაბული სისტემა (სურ. 4).

ამ სქემის გამოყენებისას ნაკელი ცხაურა იატაკიდან (სურ. 3 პოზ. 12) იყრება წყლით სავსე არხში, რომელიც ნაკელის საცავთან ჩაკეტილია მისაფარით (სურ. 4) საჭიროების მიხედვით მისაფარს აღებენ და ნაკელი ჩაღინება სანაკელე ორმოში 3, ან საკანალიზაციის ქსელში.

ნაკელი წვეულებრივ მიედინება არხის მთველ განიკვეთში, რომელიც როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ, გადახურულია ცხაურა იატაკით 5. იმისათვის, რომ არხი ჩქარა დაიცალოს თხევადი ნაკელისაგან და არ მოხდეს ნაკელის მყარი ფრაქციის არხის ფსკერზე დალექვა, საჭიროა იგი გაეთდეს გარკვეული მოთხოვნების

გათვალისწინებით: კერძოდ იმისათვის, რომ გამოირიცხოს არხში ნაკელის ფქნებად დაყოფა და გაზების ინტენსიური გამოყოფა, რეკომენდებული არ არის თხევადი ნაკელის არხში დაყოვნება 10-20 დღეზე მეტი ხნით, ხოლო არხის ფსკერის დახრა საკანალიზაციო ქსელის (სანაკელე თრმოს) მხარეს უნდა იყოს 1%. თუ დახრა იქნება 1%-ზე მეტი, არხიდან წყალი უფრო ჩქარა გაედინება და ნაკელის მყარი მასა არხში დარჩება, ხოლო 1%-ზე ნაკელები დახრისას, არხიდან ნაკელის მასის გადინება შევერხება.

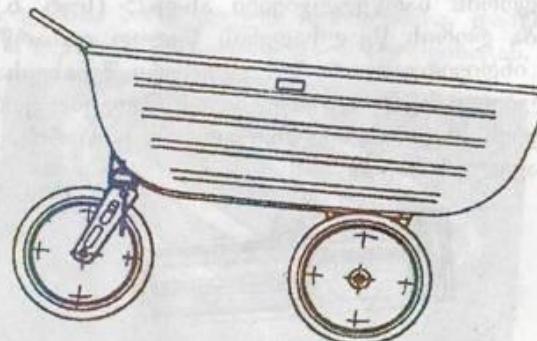
სურ. 4. თხევადი ნაკელის გამოსაშვები და ჩასაკეტი მოწყობილობის სქემა.

ა. რაბული სისტემის თხევადი ნაკელის გამოსაშვები მიღსადენი 1. არხი; 2. გამოსაშვები მიღსადენი; 3. სანაკელე თრმო; 4. მისაფარი; 5. ცხაურა.

საკელის დარიგება. დოლფარასთან საკელი მიაქვთ

ხელის ურიკით ტუ – 300 ა, ხოლო საკვებულებში (სურ. 3, პოზ. 4,7) ყრიან ხელით.

ხელის ურიკა ტუ-300ა (სურ. 5) გამოიყენება მეცხოველეობის ფერმებში ასფალტირებული, ხის, ან დატექნილი გრუნტის იატაქზე, სხვადასხვა სახის საკელებისა და ტვირთების გადასატანად. მის კონსტრუქციულ უპირატესობას წარმოადგენს ის, რომ ძარას აწევისა და უკანა საყრდენი თვლების დერძის ირგვლივ შემობრუნებით შეიძლება მისი აყირავება და დაცლა. ემსახურება ერთი კაცი.

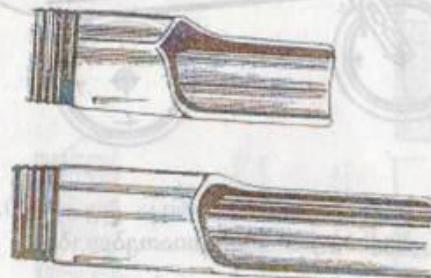
სურ. 5. ხელის ურიკა ტუ – 300ა. ტექნიკური მახასიათებლები

ტვირთამწეობა, კგ	300
ძარას მოცულობა, მ³	$0,4 \pm 0,05$
მობრუნების რადიუსი, მმ	840
სატრანსპორტო სიჩქარე, კმ/სთ	5
300კგ მასით დატვირთვისას	
გადაადგილებისათვის საჭირო ძალა, ნ	150
გაბარიტული ზომები, მმ	1600X800X900
მასა, კგ	75

დამუშავებულია: მსხვილფეხა პირუტკების ფერმების მანქანათა კომპლექსების სპეციალური საკონსტრუქტორო ბიურო (226076, ქ. რიგა, ლატვია, ს/გ რამოვა).
დამამზადებული: დაწესებულება – OB – 156/4
(ქ. უსტ – კამენოგორსკი, აღმოსავლეთ – ფაზახეთის ოლქი).

ავტოდარწყულება: დოლფარაში ნეზებისა და გოჭის დარწყულება შესაძლებელია საწოვარი-სარწყულებლით და ერთჯამიანი, თვითსაწმენდი ავტოსარწყულებით (სურ. 3. პოზ. II,14)

დორის სარწყულებელი ას-ფ-25 (სურ. 6.) გამოიყენება დორის წყალსადენის წყლით დასარწყულებლად. ინდიკიდუალური და ჯგუფური შენახვისას. სარწყულებელი სტაციონარულია და შედგება: კორპუსის, საწოვრის, საცობის, მილის, რგოლის, ზამბარის, დისკისა და საჟელურისაგან.

სურ. 6. დორის საწოვარი – სარწყულებელი ას-ფ-25.

ტექნიკური მახასიათებლები	
ემსახურება სულადობას	25
სარქელური მექანიზმის წყლის გატარების უნარი, მაგისტრალში 0,4მაა წნევისას, ლ/წთ	1,3
სამუშაო წნევისას ბერკეტზე დაწოლის ძალვა, ნ	10

სვედრითი ლითონტევადობა, კგ/სულზე 0,004
გაბარიტულიზომები, მმ 90X26,65X26,65
მასა, კგ 0,1
დამუშავებულია: „კომპლექტისიგმაშ” (277014, ქ. კიშინოვი, მიჩურინის ქ. 4)

დამამზადებელი: ბოროვიჩინსკის საცდელი-სპეციალურებული ქარხანა (174400, ქ. ბოროვიჩი, ნოვგოროდის ოლქი, მე-5 სამქროს დასახლება).

დორის ავტოსარწყულებელი პსს-1ა (სურ.7), სტაციონარული, გამოიყენება დორის დასარწყულებლად. შედგება ჯამის, სარქელური მექანიზმისა, დამწოდი ბერკეტის, ღერძის, ზამბარისა და სახურავისაგან.

სურ. 7. დორის ავტოსარწყულებელი პსს – 1ა

ტექნიკური მახასიათებლები	
ემსახურება სულადობას	25-30
მწარმოებლობა, ლ/სთ	16
ჯამის ტევადობა, ლ	0,3
გაბარიტული ზომები, მმ	180X155X245
მასა, კგ	4,5

დამუშავებულია: „ვნიშვნაშ” (25212, ქ. კოვი შამრილოს ქ. 23).

დამამზადებულია: ახტირსკის ქარხანა (245520, ქ. ახტირქა, სუმის ოლქი, შვენჯეოს ქ. 3).

ახალი კონსტრუქციის დოლფარა. სურ. 8 არხებულისაგან განსხვავდით, ხასიათდება რიგი უპირატესობით კერძოდ: ნაკლებლილითონებულებით, მარტივია კონსტრუქციულად და გამოსაყენებლად, ღორის სადგომში უზრუნველყოფს ოპტიმალური მიკროკლიმატის შექმნისა და შენარჩუნების საშუალებას.

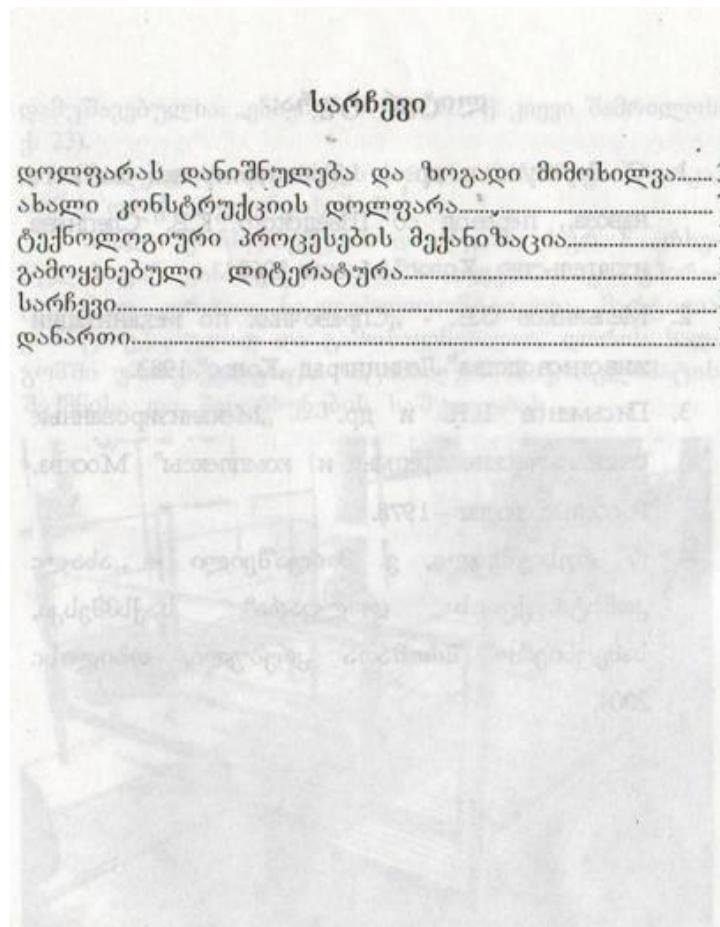

სურ. 8. მაწოვარი ნეზვისა და ძუძუთა გოჭის შესანახავი მექანიზბული დოლფარა, საერთო ხედი.

დოლფარას ამზადებს სხია - კონსტანტინე ამირაჯიძის სოფლის მეურნეობის მექანიზაციისა და ელექტროფიკაციის ინსტიტუტის ექსპერიმენტული ქარხანა. მისამართი, სოფელი დიდომი, ლიდგორის ქ. №64.

ლიტერატურა:

1. С. Берглунг и др. - „Транспортировка животного навоза, перевод со Шведского К.В. Слепнева издательство „Колос“ Москва 1968.
2. Мельников С.В. - „Справочник по механизации животноводства“ Ленинград „Колос“ 1983.
3. Письменов В.Н. и др. - „Механизированные свиноводческие фермы и комплексы“ Москва, Россельхозиздат - 1978.
4. მ. რუსევმცილი, ვ. მარტუშვილი - „ახალი კონსტრუქციის დოლფარა“ საქმემესტ, სამეცნიერო შრომათა კრებული, თბილის 2004.

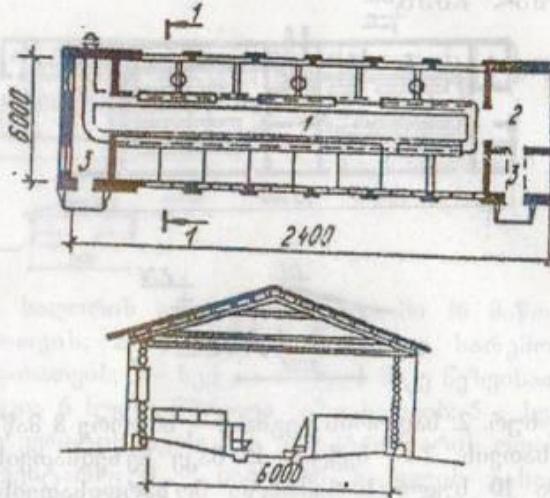
სარჩევი

დოლფარას დანიშნულება და ზოგადი მიმოხილვა.....	3
ახალი კონსტრუქციის დოლფარა.....	7
ტექნოლოგიური პროცესების მექანიზაცია.....	11
გამოყენებული ლიტერატურა.....	17
სარჩევი.....	18
დანართი.....	19

დანართი

საკარმიდამო მედორეობის ფერმა 5 სული
ნეზვისათვის

დანიშნულია 76 სული ღორის აღწარმოების,
გამოზრდისა და გასასუქებლად. გათვალისწინებულია
ნეზვის ტურობრივი დაგოჭიანება და გოჭის გამოზრდა.

სურ.1 საღორის გეგმა: 1 – ღორის სადგომი; 2 –
საკედლის სამზარეულო; 3 – ტამბურები.

წლის განმავლობაში ტარდება დაგოჭიანების ორი
ტური, მარტში და აგვისტო – სექტემბერში. გოჭის
წოვების პერიოდი 42 დღეა, სუქების 143 დღე.

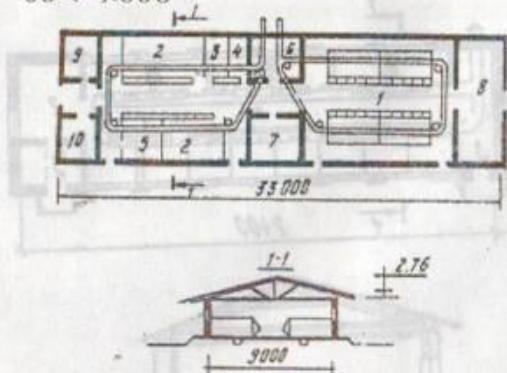
კმახურება ერთი კაცი.

პროექტი დამტკავება და ავრცელებს:

„ГипроНисельхоз“ (1070778, მოსკა, უ. მაშ პორ-
ხიევი, 36, ტელ: 975-56-13).

საღორე რეპროდუქტორი 15 სული ნეზვისათვის
(ზონალური ტპ - 2739)

დანიშნულია ნეზვის დაგოჭიანებისა და გოჭის ორი თვის ასაკმდე გამოსახრდელად. ადგილების რაოდენობა 37 სული. შენახვა დოლფარულ - სასეირნო. ტექნოლოგიური ჯგუფები: კერატი - 2 სული; მშრალი, მაკე ნეზვი და სარემონტო მოზარდი 5 - 10 სული თითოეულ ჯგუფში.

სურ. 2. საღორის გეგმა: 1 – საღორე 8 მაწოვარი ნეზვისათვის; 2 – სექცია 15 მაკე ნეზვისათვის; 3 – სექცია 10 სული სარემონტო მოზარდისათვის; 6 – სათავსო ნაკელის გასატანი ტრანსპორტირისათვის; 7 – სავენტრლაციო კამერა; 8 – საკეპის სამზარეულო; 9 – ელექტროფარის ოთახი; 10 – საინვენტარო.

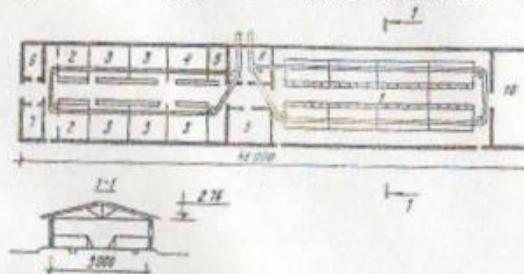
მაწოვარი ნეზვი დგას ინდივიდუალურ დოლფარაში; საკეპის დარიგება ხელის ურიკებით; დარწყულება საწოვარი - ავტოსარწყულებით, ნაკელის გატანა ჰიდროტრანსპორტით, ან ხეეტია ტრანსპორტირით.

პროექტი დამუშავა და ახორციელებს:

Институт „Севкавнипиагропром“ (344012, г. Ростов – на – Дону, ул. Ивановского, 40. Тел: 32-12-43.)

საღორე – რეპროდუქტორი 30 სული ნეზვისათვის
(ზონალური ტპ - 2741)

დანიშნულია ნეზვის დაგოჭიანებისა და გოჭის ორი თვის ასაკმდე გამოსახრდელად. ადგილების რაოდენობა – 74 სული. სულადობის შენახვა დოლფარულ – სასეირნო. ტექნოლოგიური ჯგუფების სიდიდე: კერატი 2 სული; მშრალი, მაკე ნეზვი და სარემონტო მოზარდი 5 - 10 სული თითოეულ ჯგუფში.

სურ. 3. საღორის გეგმა: 1 – სადგომი 16 მაწოვარი ნეზვისათვის; 2 – სექცია 10 სული სარემონტო მოზარდისათვის; 3 – სექცია 6 სული მაკე ნეზვისათვის; 4 – სექცია 6 სული მშრალი ნეზვისათვის; 5 – სექცია 6 სული კერატისათვის; 6 – ელექტროფარის ოთახი; 7 – საინვენტარო; 8 – სათავსო ნაკელის გასატანი დახრილი ტრანსპორტირისათვის; 9 – ვენტილატო; 10 – საკეპის სამზარეულო.

მაწოვარი ნეზვი დგას ინდივიდუალურ დოლფარაში; საკეპის დარიგება გათვალისწინებულია ხელის ურიკებით; დარწყულება საწოვარი ავტოსარწყულებით; ნაკელის გატანა ხეეტია ტრანსპორტირით, ან ჰიდროავლიკური ტრანსპორტით.

პროექტი დამუშავა და ახორციელებს:

Институт „Севкавнипиагропром“ (344012, г. Ростов – на – Дону, ул. Ивановского, 40. Тел: 32-12-43.)